

Prima instanță: judecătoria Botanica mun.Chișinău
judecător: S.Dimitriu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: M.Ciugureanu, Gr.Dașchevici, Șt.Niță

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sajin Vitalie

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2016 și hotărîrii judecătoria Botanica mun.Chișinău din 05 noiembrie 2015

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botezatu Sergiu și Botezatu Elena împotriva lui Sajin Vitalii cu privire la rezilierea contractului de antrepriză și încasarea prejudiciului material și moral în urma executării necorespunzătoare a contractului,

c o n s t a t ă :

La data de 11 februarie 2015, Botezatu Sergiu și Botezatu Elena s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Sajin Vitalii, solicitînd rezilierea contractului de antrepriză și încasarea prejudiciului material și moral în urma executării necorespunzătoare a contractului.

În motivarea acțiunii au indicat că, la 09 mai 2014, între reclamanți în calitate de clienți și pârâtul Sajin Vitalii, în calitate de antreprenor, a fost stabilită o înțelegere (contract comandă) prin care ultimul și-a asumat obligația de a efectua la comandă mobilă în apartamentul acestora, fiind indicate expres încăperile (camerele) și articolele mobiliare care urmau a fi executate și instalate.

Menționează că, în comanda completată a fost indicată data finisării mobilierului, fiind înscrisă perioada 01 iunie 2014 – 03 iunie 2014. Precizează că perioada în care urma să fie finisat mobilierul și instalat, a fost stabilită de asemenea de către pîrît, reclamanții doar au acceptat condițiile propuse. Totodată, pîrîtul a stabilit costul total al comenzii, suma constituind 62 000 lei.

Invocă că pîrîtul le-a comunicat că urmează să îi achite o parte din sumă cu titlu de avans, fiind solicitată suma de 50 000 lei, iar restul sumei de 12 000 lei urma să o achite după instalarea finală a mobilierului. Astfel, reclamanții acceptînd condițiile

propuse, la 09 mai 2014 au transmis lui Sajin Vitalii suma de 50 000 lei, iar el le-a oferit un exemplar al comenzii, care a fost semnată de către acesta.

Reclamanții fiind cu bună-credință, au considerat că pîrîtul își va executa obligațiile pe care și le-a asumat, au așteptat ca în perioada indicată, Sajin Vitalii să execute și să monteze mobilierul indicat în comandă. Însă, contrar așteptărilor acestora, după scurgerea termenului fixat au constatat că pîrîtul nici nu a început să execute lucrările asumate. Imediat l-a contactat pe pîrît care a motivat neexecutarea lucrărilor prin faptul că, a avut anumite probleme ce au făcut imposibilă executarea obligațiilor asumate. Totuși pîrîtul i-a asigurat că în perioada imediat următoare comanda va fi executată, iar mobilierul va fi instalat.

În luna august, pîrîtul a solicitat să i se achite o parte din suma rămasă de 12 000 lei, sumă pe care, potrivit înțelegerilor inițiale urma să o achite după finisarea lucrărilor și instalarea mobilierului. Cererea sa, pîrîtul a motivat-o prin faptul că, nu-i ajung bani pentru a finaliza lucrările la mobilier. Astfel, reclamanții au acceptat să mai ofere pîrîtului bani, și la data de 15 august 2014, au transmis suma de 7 000 lei, ultimul înscriind pe verso-ul comenzii fraza: „Pe data de 15.08.2014, Botezatu Lena a dat 7 000 lei din rest 12 000 Iei. Pe data de 20.08.2014, noi terminăm lucrul”.

Astfel, la 15 august 2014, primind suplimentar suma de 7 000 lei, pîrîtul a stabilit un nou termen de finalizare a lucrărilor și instalării mobilierului, însă, contrar acestor circumstanțe, nu a respectat nici noul termen pe care și l-a asumat. Ca răspuns a invocat faptul că, a fost plecat la odihnă, iar odată revenit va face tot posibilul să își execute obligațiile asumate în termen scurt.

În pofida asigurărilor oferite pîrîtul nu le-a respectat, și ca rezultat al nenumăratelor cerințe, insistențe din partea lor, pîrîtul a acceptat să vină în afara orelor de muncă și să lucreze executând, chiar în apartament, lucrările de confecționare și instalare a mobilierului.

Menționează reclamanții că au procurat apartamentul în cauză muncind mulți ani peste hotarele țării, Botezatu Sergiu continuând să se afle la muncă după hotare chiar și la momentul depunerii acțiunii respective în judecată. Botezatu Elena, se află în țară avînd grijă de cei doi copii cu vîrsta de 5 ani și respectiv 3 ani. Avînd intenția de a se instala cu traiul cît mai curînd posibil în noul apartament, ei au făcut totul pentru a realiza scopul. Totodată lipsa în apartament a mobilierului făcea imposibilă trecerea și instalarea cu traiul.

Au mai menționat că, ulterior, o parte din mobilier a fost instalat cu grave deteriorări și defecte, datorită cărora se făcea imposibilă exploatarea acestuia conform destinației. Observînd neajunsurile date, au exprimat nedumerirea față de pîrît, care a explicat că defectele admise nu mai pot fi restabilite și a preferat să nu mai finiseze efectuarea și instalarea mobilierului, motivînd că dînsul nu se mai ocupă de confecționarea mobilierului, însă mobila reclamanților va fi finisată de o cunoștință de a sa pe nume Ciubucov Valentin.

Indică că dîșii au contactat pe Ciubucov Valentin, care s-a prezentat la ei la data de 16 septembrie 2014, însă a explicat că a fost rugat de pîrît să confecționeze doar un dulap inclus în comanda întocmită de către pîrît, iar reclamanții urmează să achite separat prețul pentru confecționarea și instalarea acestuia.

Fiind într-o stare de disperare, reclamanții au acceptat să achite persoanei respective suma solicitată pentru confecționarea și instalarea dulapului în cauză.

Totodată, persoana respectivă a indicat că nu a avut nici o înțelegere cu pîrîtul referitoare la finisarea comenzii executarea căreia și-a asumat-o ultimul, din această cauză instalarea mobilierului în apartament nu a fost finalizată, iar partea din mobilier instalată este cu grave vicii și deteriorări.

La 07 noiembrie 2014, s-au adresat către pîrît cu o pretenție în care au expus situația creată, solicitînd-i ultimului restituirea sumelor achitate, însă ca răspuns au primit o scrisoare în care se indică că din motive întemeiate, finalizarea confecționării și instalării mobilierului a fost imposibilă. Totodată, în răspuns fiind indicat precum că pîrîtul consideră posibilă soluționarea conflictului pe cale amiabilă.

După recepționarea răspunsului, reclamanții au acceptat și de această dată să facă un compromis, iar în cadrul negocierilor, au ajuns la înțelegerea de a se întâlni de comun în apartamentul în care s-a instalat mobilierul și de a stabili o sumă cu titlu de despăgubire care să fie achitată de către pîrît reclamanților, ca urmare a neexecutării obligațiilor asumate. Modalitatea stabilirii cuantumului prejudiciului propusă a fost de a vedea toate defectele și neajunsurile admise, calitatea mobilierului, termenii de executare, iar în rezultat să stabilească suma despăgubirii pecuniare.

Necătînd la faptul că toți au acceptat soluția propusă, pîrîtul a continuat să se eschiveze de la realizarea acesteia, iar ca rezultat la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată problema nu a fost soluționată.

Reieșind din definiția contractului de antrepriză de la art. 946 alin. (1) CC RM, stabilesc că, prin încheierea unui astfel de contract, antreprenorul, la caz pîrîtul, s-a obligat să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți.

Prin urmare, cu toate că pîrîtul și-a asumat o astfel de obligație, primind și cea mai mare parte din bani, acesta nu a executat obligația dată, ca rezultat provocând-le un prejudiciu enorm material dar și moral.

Obligația antreprenorului de a repara prejudiciul cauzat clientului este prevăzută expres în art. 963 alin. (3) Cod civil, în speță reclamanții s-au adresat de nenumărate ori către pîrît solicitîndu-i finalizarea lucrărilor, remedierea viciilor, însă aceste cerințe au rămas fără satisfacere pînă la moment, motiv pentru care, consideră reclamanții că pîrîtul urmează să achite despăgubiri.

Reieșind din faptul că, între reclamanții și pîrît au fost stabilite relații de antreprenariat, au fost indicate anumite condiții, termeni de efectuare a lucrărilor, iar ca rezultat pîrîtul nu a executat pe deplin obligațiile asumate, fapt confirmat și prin răspunsul la pretenție, acestora le-au fost provocate prejudicii materiale atît prin nefinisarea confecționării și instalării pînă la urmă a mobilierului cit și prin deteriorările și viciile care persistă la partea de mobilier ce este instalată la moment.

În aceste circumstanțe consideră, că pîrîtul urmează să restituie suma de bani pentru partea nefinisată a mobilierului precum și să achite cuantumului prejudiciului material pentru viciile admise la mobilierul deja instalat.

Referitor la cuantumului pretențiilor materiale indică că acestea nu pot fi stabilite la moment, or, la caz consideră necesară atragerea experților licențiați pentru efectuarea unei expertize care va putea stabili gradul de finalizare al mobilierului, dacă mobilierul instalat corespunde cerințelor de calitate, sînt prezente vicii sau deteriorări, stabilind în acest fel inclusiv valoarea prejudiciului material. La rîndul său în baza constatărilor oferite de către experți vor avea posibilitate să stabilească cuantumului prejudiciului material.

Invocă reclamantul că în cadrul relației de colaborare stabilite, dîșii au ținut să respecte cu strictețe toate obligațiile asumate, iar discutând asupra condițiilor propuse de pîrît și înserate în contract (comanda), au analizat și chibzuit cu maximă atenție și seriozitate fiecare din condițiile propuse, or, realizează prea bine că acceptarea condițiilor propuse va implica executarea acestora, și anume achitarea sumei de bani, care este foarte mare. Acceptarea condițiilor propuse a cauzat și necesitatea pentru familia reclamantilor de a-și limita bugetul familial, de a renunța practic la orice cheltuieli inclusiv pentru copiii săi, acceptând doar acele cheltuieli ce sunt absolut necesare, în pofida greutăților cu care s-au ciocnit, o parte din sumă fiind primită cu împrumut, au achitat suma solicitată cu titlu de avans, ulterior au fost de acord să achite și o parte din suma rămasă.

În acest fel, au făcut tot pentru a executa obligațiile asumate, însă pîrîtul prin acțiunile (inacțiunile) sale a dat dovadă de o rea-credință, de o nepăsare și o indiferență absolută față de obligațiile pe care și le-a asumat, preferind să primească suma de bani solicitată, iar după expirarea perioadei în care urma să confecționeze și să instaleze mobilierul, pîrîtul a preferat să eschiveze cu orice preț de la executarea obligațiilor.

Mai mult, pe lângă faptul că mobilierul nu a fost confecționat și instalat în termen pîrîtul a solicitat o nouă sumă de bani motivînd-și cerința prin necesitatea de a mai procura materiale pentru mobilier, iar precum s-a stabilit ulterior suma de bani respectivă i-a fost necesară pentru a pleca în vacanță.

Totodată, aceștia au continuat să ceară pîrîtului executarea obligațiilor, însă ultimul a manifestat o nepăsare totală, obrăznicie, insultând-i și spunînd că nu va mai răspunde pentru neexecutarea obligațiilor asumate. Prin urmare, pîrîtul le-a provocat un prejudiciu moral pe care îl apreciază la suma totală de 10 000.

Susțin că datorită situației create, reclamantul au fost nevoiți să se adreseze unui avocat pentru consultație și asistare la soluționarea situației date, semnând în acest sens un contract de asistență juridică.

Astfel, pentru serviciile avocatului au achitat un onorariu în cuantum de 5 500 lei, confirmat prin bonul de plată anexat la prezenta acțiune.

Solicită reclamantul rezilierea contractului (comandă) din 09 mai 2014, încasarea din contul pîrîtului în beneficiul reclamantilor a costului pentru lucrările nefinisate, a prejudiciului material, prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielilor de judecată și anume a taxei de stat în sumă de 1 710 lei și a serviciilor juridice în sumă de 5 500 lei.

Ulterior, la data de 05 noiembrie 2015, reclamantul au depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care au solicitat rezilierea contractului (comandă) din 09 mai 2014, încasarea din contul pîrîtului a costului pentru lucrările nefinisate în sumă de 31 000 lei, prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1 810 lei și serviciile juridice în sumă de 5 500 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a reziliat contractul de antrepriză din 09 mai 2014, încheiat între Botezatu Sergiu și Sajin Vitalii. S-a încasat din contul lui Sajin Vitalii în beneficiul lui Botezatu Sergiu, prejudiciul material în mărime de 26 000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 6 365 lei, constituite din 5 500 lei cheltuieli de

asistență juridică, 85 lei cheltuieli de publicare a avizului publicitar și 780 lei taxă de stat, iar în total suma de 32 365 lei. În partea cerințelor înaintate de reclamanta Botezatu Elena și în restul cerințelor înaintate de reclamantul Botezatu Sergiu, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de fond a concluzionat că, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 216 din 12 mai 2015, efectuat de expertul judiciar Achimov Anatolie, s-a concluzionat că, articolele de mobilier instalate nu corespund proiectului anexat la contract, nu corespund cerințelor contractului, totodată, costul mobilierului, demontarea acestuia, înlocuirea și asamblarea mobilierului, conform regulamentului tehnologic poate constitui jumătate din prețul mobilei. Prin urmare, au fost constatate vicii ascunse, că articolele de mobilier nu corespund standardelor și parametrilor tehnici în domeniu, fiind propusă o altă lucrare decât cea comandată, iar pîrîtul nu a întreprins măsuri pentru înlăturarea deficiențelor.

Referitor la cerințele reclamantei Botezatu Elena, instanța a menționat că contractul de antrepriză din 09 mai 2014, a fost încheiat între Botezatu Sergiu și Sajin Vitalii, nefiind probată relațiile de solidaritate creditorială.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de avocatul Georgeta Lupea în interesele lui Sajin Vitalii și menținută hotărîrea judecătorei Botanica mun.Chișinău din 05 noiembrie 2015.

Instanța de apel a conchis că, în instanța de fond cît și instanța de apel, a fost stabilit faptul că între Botezatu Sergiu și Botezatu Elena în calitate de clienți și Sajin Vitalii în calitate de antreprenor a fost stabilită o înțelegere (contract comandă) prin care ultimul și-a asumat obligația de a efectua la comandă mobilă în apartamentul acestora, fiind indicate expres încăperile (camerele) și articolele mobiliare care urmau a fi executate și instalate, precum și termenii în care acțiunile urmau a fi îndeplinite, însă obligațiile antreprenorului au fost ignorate, astfel Sajin Vitalii nu a efectuat în volum deplin și calitativ lucrările propuse. Prin urmare, concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea rezilierii contractului de antrepriză din 09 mai 2014, încheiat între Botezatu Sergiu și Sajin Vitalii și încasarea din contul lui Sajin Vitalii în beneficiul lui Botezatu Sergiu, prejudiciul material cauzat și cheltuielile de judecată, este una întemeiată și legală.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 08 noiembrie 2016, Sajin Vitalii, a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2016 și a hotărîrii judecătorei Botanica mun.Chișinău din 05 noiembrie 2015.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurentul a indicat că instanța de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aplicînd eronat normele de drept.

Menționează că, cauza civilă respectivă a fost examinată în lipsa sa, deși dînsul nu a solicitat examinarea pricinii în lipsă, or, la materialele cauzei o asemenea cerere lipsește. Totodată susține că, dînsul nici nu a fost citat de către instanța de judecată contra semnătură, careva probe de expediere și recepționare a citațiilor, lipsesc.

Invocă recurentul că nu este de acord cu suma dispusă spre încasare, deoarece intimații aveau posibilitate reală de a refuza comanda, fapt care au întreprins, au acceptat mobila și o utilizează pînă în prezent.

Consideră ilegal Raportul de constatare tehnico-științifică nr.216 din 12 mai 2015, deoarece a fost întocmit fără participarea părților, avînd ca bază obiectul examinării mobila utilizată și ca urmare deteriorată intenționat de către intimați.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.130). Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma data recepționării de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 08 noiembrie 2016, se consideră depus în termen.

La data de 21 noiembrie 2016, în adresa intimaților Botezatu Sergiu și Botezatu Elena, a fost expediate spre cunoștință copia recursului declarat de Sajin Vitalii, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.142).

La data de 12 decembrie 2016, avocatul Dmitric Anatolie, în interesul intimaților Botezatu Sergiu și Botezatu Elena, a depus referința la recurs, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sajin Vitalii, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sajin Vitalii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

De asemeni sînt nefondate argumentele recurentului referitor la citarea legală, deoarece la data de 15 iunie 2015 pîrîtul Sajin Vitalie a participat personal la ședință și a cunoscut despre data, ora și locul ședinței ulterioare din 14 septembrie 2015, însă nu s-a prezentat (f.d. 47-48)

Dispozițiile articolului 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă statuează expres că, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Motivele invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sajin Vitalii, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sajin Vitalii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu